

Extrait du CGTCatalunya.cat

<http://cgtcatalunya.cat/spip.php?article12905>

El Mediterrani, aquest cementiri de l'Europa desenvolupada

- Actualitat - Articles opinió -

Date de mise en ligne : dimecres 8 d'agost de 2018

CGTCatalunya.cat

"La paraula clau és la frontera i la por. Occident té por a l'Islam, els homes tenen por de les dones. Contra això es creen dobles barreres: el visat a la frontera que separa els de el sud dels del nord. I, dins del Magrib, l'espai públic, reservat als homes, del privat en el qual es confina a les dones a l'obediència. (...) El transgressor ha de saltar tres obstacles alhora: la frontera del país, la de la seva diversitat cultural i la de classe inferior i reprimida. -Quin és la seva proposta? -És tan ximple com a simple. En comptes de tancar fronteres, demanar visats, armar-se fins a les dents i donar lloc al naixement de nous feixismes europeus, bastaria amb invertir en educació".

(Fátima Mernissi - Escriptora marroquina i feminista)

Milions de persones en totes les àrees del planeta (a la seva zona sud preferentment), planifiquen en entorns familiars reduïts, el seu "viatge" fora del país on han nascut i, en milions de casos, aquest viatge no desitjat, sinó obligat, imposat, és sense tornada i sense arribada a un lloc on poder desenvolupar un mínim projecte de vida digna.

Aquest viatge no desitjat ni voluntari, és conseqüència de causes conegudes: les guerres neocolonialistes que els països del Nord ric planifiquen de manera geoestratègica, bé per expropiar directament els seus recursos -quan no ho poden fer a través del mercat lliure-, bé per garantir l'intercanvi de mercaderies i serveis de les grans corporacions transnacionals, és a dir, l'espoli i robatori dels recursos (energètics essencialment) d'aquests països que es converteixen en els primers exportadors de persones, en un mercat tancat i barrat pel món ric i desenvolupat.

La sobreexplotació per part de les transnacionals, en qualssevol d'aquests països, amb polítiques extractivistes o simplement, el robatori dels seus recursos de manera violenta, o la imposició d'una determinada agricultura pels qui tenen les patents, comporta sequeres, desertització del territori i enverinament dels aqüífers, fent impossible la vida de les persones autòctones.

El mercat d'armes, és part essencial de guerres internes de lluita pel poder entre elits o grups empoderats pels països rics i imperialistes, alhora que interessos geoestratègics fomenten el fraccionament, la divisió i l'odi a l'altre, trencant anys i anys de convivència comunitària de les diferents.

Els països rics, Europa, EUA, Xina, Rússia, etc., han conformat al llarg de la història un ordre geoestratègic en totes les seves àrees d'influència, basat en la usurpació directa dels recursos (imperialisme, guerres colonials, guerres de descolonització) i en els nous colonialismes a través de polítiques sustentades en el nou (des)ordre mundial que en nom del lliure comerç i per mitjà d'organismes internacionals com el FMI, el BM, ONU, FAO, OMC, -creats "ad hoc"- impedeixen el desenvolupament lliure i autònom de tres quarts parts dels països que conformen el globus terraquí.

Es fomenta la guerra entre pobres, alhora que es limita o directament s'impedeix el seu accés de circulació i la resta de drets essencials: salut i educació.

A més apareixen els nous populismes molt propers al feixisme, fomentant els pitjors sentiments humans entre les poblacions d'aquests països de suposat "acolliment" (xenofòbia, racisme, odi...), els quals s'alimenten en la por al desclassament de les denominades classes mitjanes, la por a les persones pobres i especialment al migrant.

Quan les situacions es fan insostenibles, a causa de les migracions forçades de milions i milions de persones del sud cap al nord, els Estats, tots, amb diferències "humanitàries" tipus gestos de "salvament humanitari", tanquen i blinden les seves fronteres (1) a través de lleis d'estrangeria, on l'únic dret que se'ls reconeix a les persones migrants és el dret a ser explotades o sobreexplotades com a mà d'obra.

Sobreexplotació d'aquesta mà d'obra, la qual solament està en funció de les necessitats que tenen els països occidentalitzats, davant les seves societats envellides, amb taxes de natalitat molt baixes i alhora, ser necessàries aquestes no-persones en l'economia més desqualificada, la de serveis, la de les cures de persones depenents.

L'era Trump emergeix el pitjor dels comportaments humans, quan l'interès i el fals proteccionisme del "propi", regeix la política: són carn humana, bruts, terroristes, drogats... els murs i les expulsions massives, amb violació flagrant de les seves pròpies normes de dret internacional (inclosos els més elementals drets humans), així com centenars de Guantánamo, és tot el que ofereix el món ric als milions de persones provinents d'altres mons no pobres, sinó empobrits i saquejats.

La UEuros, és fonamentalment mercat i, el mateix que va permetre milions i milions de migrants per explotar-los i que contribuïssin al manteniment dels seus estats de benestar, no dubta a aplicar polítiques migratòries excloents, quan no se'ls "necessita", on els camps de concentració i control, com els CIE en l'Estat espanyol, o els camps de control i selecció fora de l'espai europeu (Líbia, Turquia, l'illa de Lesbos, el Marroc...), o les devolucions en calent, o simplement deixar-los (més aviat assassinar-los) que s'ofeguin en els mars, són les respostes més humanitàries i solidàries que volen fer.

El dret a migrar voluntàriament, on cada persona vagi on vulgui i s'estableixi on consideri, que va ser un dret humà fonamental, ha estat retirat del dret internacional.

Les polítiques de refugi i asil, les quals estan legislades internacionalment davant guerres, persecucions, genocidis, discriminacions, fam, etc, s'han convertit en polítiques d'externalització de riscos.

En la pràctica aquestes lleis no existeixen i s'inventen "campaments o refugis pastera" fora de les seves fronteres, i s'atorguen milers de milions d'euros a Estats no solament autoritaris sinó dictatorials, com Turquia i el Marroc, perquè siguin aquests Estats els qui controlin el no pas de les no persones i gestionin amb criteris "racionals" a aquestes no persones.

L'anterior no deixa de ser una "jaculatòria de súplica", ben invocada per l'esquerra radical, més conseqüent, bé pel tot l'entramat d'ONG (sense les quals el dolor, el sofriment i el dany encara seria major per a les persones migrants), i fins i tot pel Fòrum de Davos, quan els poderosos i únics responsables d'aquesta barbàrie realitzen declaracions sobre les polítiques migratòries; ara bé, com a solució política sembla que la "jaculatòria" serveix més aviat gens quant al canvi de situació dels milions i milions de persones obligades a desplaçar-se i emprendre un viatge a cap lloc.

(1) ...En la civilització del Cowboy l'estranger sempre és l'enemic perquè el poder i la glòria procedeixen del control de les fronteres... (Fátima Mernissi)

* *Desiderio Martín és membre del Gabinet d'Estudis Confederal de la CGT. Article publicat a la revista El Salto.*
<https://www.elsaltdiario.com/alkimia/el-mediterraneo-ese-cementerio-de-la-europa-desarrollada>